You should know; for he writes thus, etc. - כתב כתב שכך כתב שכך כתלי

OVERVIEW

שמואל ruled that a שבו collects the שבה (as well). רבא said we know שמואל right since the seller writes to the buyer in the שטר מכר; 'I guarantee the שטר, etc.; thus proving that a בע"ח is השבח גובה את השבח discusses and explains this statement of רבא.

תוספות first negates one explanation of s'תרספות proof:

אין לפרש דהכי מוכח דבעל חוב גובה את השבח – One cannot explain that this is how רבא proves that a גובה את is גובה את נובה את continues with the [soon to rejected] proof) -

דבשביל דבעל חוב גובה את השבח כותב מוכר ללוקח שישלם לו את השבח דבשביל That since the גובה את גובה את גובה את גובה את לובה אובה או this explains why the seller writes to the לוקח in the שטר מכר that he will pay him for the לוקח if it is taken away by a בע"ח is not גובה את השבח מוכר obligate himself to pay if the שבח is taken away by a בע"ח ? Obviously this proves that a בע"ח is ת השבח את השבח וגובה את השבח בע"ח.

תוספות rejects this explanation (and proof):

והלא אין תלוי גביית הבעל חוב בכתיבת המוכר –

However according to the proposed explanation the collecting of the שב"ש by the מע"ה is not dependent on the writing of the seller, that he guarantees the שבה, but rather it merely proves to us that the בע"ה collects the שבה; otherwise why the need to guarantee it. The fact that the נותן מתנה does not guarantee the שבה is no reason that the שבה cannot collect it from the מקבל מתנה The קרקע. The קרקע from a שבה cannot collect the שבה משבר משבר מאוריות assume that since שבר הב"א is not written into the שבר מתנה, the הב"א cannot collect it?! Writing שבה מבכילות this explanation merely proves that the בע"ה collects it; however it does not explain why he collects it! There is no reason to distinguish between מתנה by מתנה עם and to assume that there is no reason to

תוספות offers his explanation of the תדע which רבא offers:

אלא יש לומר מדמשלם מוכר ללוקח את השבח –

¹ In the גמרא it reads כותב.

But rather² one can say that since the מוכר pays back to the שבה the שבה which the לוקח lost to the מלוה -

- אין לחוש אם יגבהו בעל חוב ממנו דאין הלוקח מפסיד כל כך הדריים לחוש אם יגבהו בעל חוב ממנו דאין הלוקח מפסיד (נבי"ד for his debt, for the לוקה is not losing that much (since he will be reimbursed (eventually) by the מוכר However א מוכר מתנה של will not be reimbursed by the מתנה וותן מתנה the מחנה שבח takes away his שבח (since there is no מתנה by a אחריות מאנה מאנים מאנים מאנים אול אחריות מעודה בע"ח assumed and asked רבא , that according to your explanation a רב"א should not collect רבא from the שבח since he will suffer an irredeemable loss. רבא responded that indeed the בע"ח cannot collect שבח from the שבח because of his loss.

מוספות asks:

-6ואם אית ליה שבחא מיירי בלוקח מגזלן דנגזל ודאי אית ליה שבחא And if you will say; and what proof is this that the גובה את השבח is בע"ה is בע"ה אחריות; perhaps this text of אחריות which is written in the שטר is in a case where one buys from a (suspected) thief⁷, in which case the נגזל surely collects the שבח however it is possible that a בע"ח cannot collect the שבח ^{8} ; שבח

תוספות answers:

ויש לומר דאי בלוקח מן הגזלן⁹ איירי הוה ליה למכתב נמי ופיריהון –

תוספות understands the תדע (of רבא) not (so much) as a proof, but rather as an explanation, why the מלוה has the right to collect from the לוקח something which the לוקח invested and profited. This seems to be in

agreement with פרש"י ד"ה אינון: "פרש"י ד"ה אינון: "פרש"י ד"ה אינון: "מרש"י ד"ה אינון זובה משמאל ווכד יובה השבח בובה השבח וובה השבח וובה השבח שמואל וויבה השבח וויבה השבח וויבה השבח שמואל וויבה השבח וויבה לווין). The question is however why the buyer should suffer and lose his שבה explains that there is no loss for the לוקה פולדים is guaranteed by the מוכר שטר אשנה שמר (this may clarify the use of the word "תדע") from the text of the שטר שטר שטר שמר שמר שוויים וויין.

⁴ The לוקח will not retain his desired field (he may also have to wait till he is paid up), but will not suffer a monetary loss.

⁵ This question applies to both interpretations. We can argue that this קבלת אחריות is only written by a קבלת אחריות השבח, so we do not know that there is אחריות השבח from a לוקח מגזלן. There is therefore no proof (according to the rejected פי' התוס'), nor any explanation (according to 'פי' התוס') since we do not know whether the הקום' is compensated for the שבח from the לוקח.

⁶ The נגזל rightfully collects the שבה (from the לוקה מן הגזלן) for he claims you improved my land. [The נגזל will have to pay the חשבה his expenses (כדין יורד לשדה חבירו שלא ברשות), but he retains the בע"ח.] However a בע"ח cannot claim that the לוקח improved his land, for the בע"ח merely had a שעבוד on the property of the לוקח for the value of the field as it was worth when the לוקח to the לוקח and should not be משעובד and should not be משעובד.

⁷ The מוכר שיי that if the field will be taken away by the מוכר איי will be responsible for the מוכר איי will be responsible for the מוכר ווא will be responsible for the מוכר ווא איי will be responsible for the מוכר ווא איי will be responsible for the מוכר ווא איי will be responsible for the much not referring to a בל"ה אות תקו (according to מבל"ה אות תקו (according to according to accordi

⁸ We are discussing שמואל now. Therefore it will be necessary to assume either that קנו מידו or קנו מידו. Otherwise שמואל maintains that the buyer does not collect the שבה from the גזלן.

⁹ This means if the buyer is concerned that this field is stolen. See TIE דף יד,א תוס' ד"ה שעבוד footnote # 9.

And one can say that if we are discussing one who buys from a (suspected) thief the אחריות should have included the produce (besides the שבח), for a פירי also collects the פירי (since it is his field), and since it does not mention -

אלא מיירי בבעל חוב¹⁰ דלית ליה פירי

We must rather be discussing a case of a בע"ה who does not collect פירי who since it mentions שבה את השבה בע"ה בע"ה בע"ה את השבה בע"ה.

תוספות offers an alternate reason why it cannot be discussing a גדלן:

אי נמי מדקאמר ועמליהון היינו הוצאה ושבחיהון היינו השבח היתר על היציאה Or you may also say, that since it states (among the items that the seller is guaranteeing), ועמליהון (and their toil) which refers to the expense and it also mentions ושבחיהן (and their improvements) referring to the improvement which exceeds the expense. The seller is guaranteeing the buyer that he will compensate him for the entire loss including the expenses and improvements.

: ואי בנגזל הא נגזל גופיה יהיב ליה יציאה כדין יורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות:

But if we are discussing a נגזל, then it is the נגזל himself who pays for the expenses as the ruling is regarding one who enters into his friend's field without permission and improves it. The owner must pay him the expenses for the improvement (up to the amount of the improvement). Why then should the מכפף responsibility for the expenses?! Therefore we must be discussing a עב" who collects the entire שבה (up to the amount of the loan), without paying the לוקה who will compensate him for the expenses (and the מוכר).

SUMMARY

explains; the בע"ח may collect the שבח from the לוקח since the לוקח has recourse. A בע"ח cannot collect פירי from the לוקח and a נגזל can. A בע"ח does not pay the expenses (of the שבח to the לוקח and a נגזל does.

THINKING IT OVER

1. When הבא said his 'תדע', was it a proof, an explanation or both?

2. תוספות offers two reasons why we cannot say that we are discussing a לוקח און הגזלן. What is the point of contention between these two answers?

 $^{^{10}}$ The לוקח was only interested in protecting his purchase from a בע"ה. He knew it was not stolen.